

முதுகலைஞர் கலைச்செல்வன்

இலங்கை கலாசாரத் தினைக்களாம், தேசிய நாடக சபை, மற்றும் இலங்கைக் கலைக் கழகம் ஆகியவை ஒன்றிணைந்து அரங்கியல் வளர்ச்சிக்காகச் சேவையாற்றிய ஒருவருக்கு மழங்கும் தேசிய விருது முதுகலைஞர் விருது. தலைநகர் கொழும்பின் மேடை நாடக வளர்ச்சிக்காக அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக அரும்பணியாற்றிய கலைஞர் கலைச்செல்வனுக்கு இந்த முதுகலைஞர் விருது 2008ம் ஆண்டு வழங்கப்பட்டது.

ஜம்பது ஆண்டுகாலம் என்பது மனித வாழ்விலும் சரி கலைவாழ்விலும் சரி ஒரு பெருங்காலம். அந்த நீண்ட பெருங்காலத்தை கொழும்பின் நாடகத்துறை வளர்ச்சிக்காக அரப்பணித்துள்ளவர் கலைச்செல்வன்.

ஸம்ததுக் கலைத்துறையைப் பொறுத்த வரை நீண்டகாலம் நாடகத்துறைக்காகப் பெரும்பணியாற்றியவராக நம் முன் நிற்பவர் கலையரசு சொர்ணவிங்கம் அவர்கள். அடுத்தவர் 1951ல் நடிகனாக மேடையேறி படிப்படியாக நாடக உலகிற்குள் அமிழ்ந்து அதன் மேம்பாட்டுக்காக உழைத்த நவாலியூர் நா. செல்லத்துறை அவர்கள். இவர் 2004ல் முதுகலைஞர் விருது பெற்றவர். மூன்றாமவர் கலைஞர் கலைச்செல்வன் அவர்கள்.

எதிர்பாராத முறையில் ஜம்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் பாடசாலை நாடகத்தினாடக இவரின் அரங்கேற்றம் நடந்துள்ளது. ‘ஒரு நடிகனாக வரவேண்டும் என்னும் விருப்பம் எனக்கு கிஞ்சித்தும் இருக்கவில்லை. ஒரு பாடசாலை ஆசிரியனாகி, அதிபராக பதவி ஏற்று... என்று ஆசைப்பட்டவன் நான்’ என்று ஒரு நேர்காணலில் குறிக்கின்றார் கலைச்செல்வன்.

தலைநகர் கொழும்பின் நாடக வரலாறு ராஜேந்திரன் மாஸ்டரின் மனோரங்கிதகானசபாவினுடைனேயே ஆரம்பம் கொள்வதாகப் பலராலும் பேசப்படுவதுண்டு. இந்த சபாவின் ஒரு ராஜபார்ட் நடிகராக இருந்தவர்தான் கலைச்செல்வனின் தந்தை முகமட் மொய்தீன்.

இந்தியாவைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட நாடகக் கலைஞரான முகமட் மொய்தீனுக்கும், அவரது மனைவி பாத்திமுத்துவுக்கும் முத்தமகனாக 24.04.1943ல் கொழும்பில் பிறந்தவர் கலைச்செல்வன். பெற்றோர் இட்டபெயர் எம்.எம்.ரவுப். இன்று ரவுப் என்றால் யாருக்குத் தெரியும். கலைஞர் கலைச்செல்வன் என்றால்தான் தெரியும்.

அந்த நாட்களில் இந்தியாவில் இருந்துவரும் நாடகக் குழுக்களே இலங்கையில் நாடகம் போடுவது வழக்கம். பிந்திய ஜம்பதுகளில் ராஜரத்தினம்பிள்ளை, அரு.ராமநாதனின் அசோகன் காதலி என்னும் நாவலைத் தழவி இளவரசன் என்னும் நாடகத்தை ஆரம்பித்தார். இது 1959ல் கொழும்பில் மேடையேறியது. இதுவே பாடசாலைக்கு வெளியே கலைச்செல்வன் பங்கேற்ற முதல் நாடகம். இவரது வாழ்வின் ஒரு திருப்பமாக அமைந்து விட்ட நிகழ்வும் இந்த நாடகத்துறையே தொடங்கிறது.

‘இளவரசி’ என்னும் இந்த நாடகப் பிரதியைத் தயாரித்தவர்கள் அதனை அழகான கையெழுத்தில் எழுதித்தரும் பணியினை சிறுவனாக இருந்த கலைச்செல்வனிடம் ஓப்படைத்தார்கள். வெற்றிகரமாகவே அந்த வேலையைச் செய்து முடித்துள்ளார் இவர்.

பக்கம் பக்கமாக, பாத்திரமாக, காட்சி காட்சியாக அதை கைவலிக்க கைவலிக்க பார்த்தெழுதிய கலைச்செல்வனின் அழினதுக்குள் ஏதோ ஒரு இனம் தெரியா சலசலப்பு ஊற்றதொடங்கி இருக்கிறது.

அந்த அடிப்படையில் உருவானதுதான் ‘மரணத்தின் மடியில்’ என்னும் இவருடைய முதல் நாடகம். கலைச்செல்வனின் தந்தை இயக்கி மேடையேற்றிய இந்த நாடகத்தின் கதாநாயகனாக கலைச்செல்வனே நடித்த

தார். அதனைத் தொடர்ந்து ‘திருந்தியவன் தீயவனா, நீயா, என்னும் இரண்டு நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றினார்.

இவரே எழுதி இவரே இயக்கி நடித்த இவருடைய மூன்றாவது நாடகம் ‘எதனைக் கண்டான்’ 1962ல் மேடை ஏறியது. 1959க்கும் 1962க்குமான மூன்றே வருடங்களில் மூன்று நாடகங்களை எழுதி, இயக்கி நடித்து மேடையேற்றியுள்ளதில் ஒரு அசுரத்தனமும் ஒரு அவசரத்தனமும் தெரிகிறது.

இந்த அவசரத்தனத்திலிருந்து விடுபட்டு தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டு சுதந்திரர்

மாக வெளிவந்துவிட்ட கலைச்செல்வனின் நாடக மனம் நாடகம் பற்றிய தேடுதல்களைத் தேடித்திரியத் தொடங்கியது.

‘இலங்கைத் தலைநகரில் கடந்த ஆறு தசாப்தகாலங்களில் தொண்ணாறுக்கும் மேற்பட்ட கலைஞர்கள் நாடகங்கள் எழுதி இருக்கின்றார்கள். அவர்களின் பெயர் விபரப் பட்டியல் என்னிடம் இருக்கிறது’ என்று கூறும் அளவுக்கு நாடக உலகு பற்றிய தேடுதல்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். நாடகவியல் பற்றியதான் தேடல்கள் இல்லை சிறுமையாக பார்க்கத் தூண்டி கூடியது.

ஆங்கிலப்புலமைக்க பல்கலைக்கழகக் கல்வி, மேலைத்தேய நாடக அரங்கு, பற்றிய அறிவு, மேற்கத்தியபிற்சி, சமூகப் பொறுப்புடன்கூடிய பாரம்பரிய வடிவங்களை கையாறு திறன் போன்றவைகளுடன் உயர்வடைந்து விளங்கிய சிங்கள அரங்கியல் ஆங்கைமகஞ்னான நட்பும் பழக்கமும் இவருக்குள் நாடகம் பற்றிய பல புரிதல் களை கொண்டுவந்துள்ளது.

‘சிங்கள மேடையின் விற்பன்றர்களான தயானந்த குணவர்தன, தம்மஜாகொட, சுதாபால் டி சில்வா போன்றோரின் ஆற்றுக்கையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை எனக்கு வலியுறுத்தியது’ என்கின்றார் இந்த அரங்கியல் முதுகலைஞர்.

நாடகம் பற்றியதான் பல புரிதல்களுடன் கலைவந்த கலைச்செல்வனின் அடுத்தகட்ட

நாடகங்களாக மேடையேறியவை புயலில் ஒரு மலர், எதற்கும் ஒர் எல்லை, எதிர் நீச்சல் ஆகியவை.

இவருடைய எதிர்நீச்சல் நாடகத்தைப் பார்த்த அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி அவர்கள் ‘நாடகம் பற்றி அறிந்திருக்கின்றாய். நாட்டு நடப்பைய் பற்றியும் அறிய வேண்டும், சமூக சூழ்வுகளை எழுதி, இயக்கி நடித்து மேடையேற்றியுள்ளது. அவர்கள் பிரதிபலிக்க வேண்டுமாயின் யதார்த்தம் உணர்வுபூர்வமாய் சித்தரிக்கப்பட வேண்டும்’ என்று கூறினாராம்.

அவருடைய அறிவுரைகள் ‘எனது கலைவாழ்வின் இன்னுமொரு திருப்புமனையாக அமைந்தது’ என்று பதிவு செய்துள்ளார்கலைச்செல்வன்.

1969ல் தினகரன் ஒரு நாடக விழாவினை பெரிய அளவில் சிறப்பாக நடத்தியது. அ.ந.கந்தசாமி அவர்களால் கூட்டப்பட்ட அறிவுரைகள் மனதில் ஒட எதிர்நீச்சல் நாடகம் ‘மனித தர்மம்’ என்னும் பெயரில் மீஞ்ருவாக்கம் பெற்று மேடையேறியது. நாடகப் போட்டிக்கான நடவடிக்கை பேராசிரியர் களான கைலாசபதி, சு.வித்தியானந்தன், சி.தில்லைநாதன் ஆகியோர் பணியாற்றினர். பேராசிரியர்களின் தீர்ப்பின்படி சிறந்த இயக்குனர் விருது கலைச்செல்வனுக்கு வழங்கப்பட்டது. சிறந்த இயக்குனர் விருது உட்பட ஆறு விருதுகளைப் பெற்றுக் கொண்ட நாடகம் இது.

கலையரசு சொர்ணவிங்கம், லகை வீரமணி போன்ற அரங்கியல் ஆங்கைமகஞ்னான பழக்கமும், பாராட்டுதல்களும் கலைச்செல்வன் வனை திக்குமக்காடச் செய்திருந்தன. அந்தநாட்களில்தான் ‘அன்றில்பறவை’ என்னும் திரைப்பட முயற்சியில் கலைச்செல்வனும் லகை வீரமணியும் இணைந்து செயற்பட்டனர். திரைப்பட பிரதியை எழுதும் பொறுப்பு கலைச்செல்வனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது.

அது சம்பந்தமான உரையாடல்களுக்காகவும் ஆலோசனைகளுக்காகவும் இவரும் லகை அடிக்கடி அ.ந.கந்தசாமியை சந்திக்க நேர்ந்துள்ளது.

‘இந்த சந்திப்புக்கள்தான், மெக்ஸிமிகோர்க்கி, ஸ்ரெனில்லோஸ்கி, ஷேக்ஷ்பீயர் போன்ற நாடக மேதைகளின் ஆற்றுக்கைகளையும் மேலைத்தேய நாடக அரங்க செல்லநெறிகளையும் எனக்குப் புரியவைத்தன. உலக நாடக அரங்கு பற்றிய வாசிப்பும் தேடலும் என்னுள் ஆரம்பமாயின்’ என்கின்றார் இவர்.

1975ல் நடைபெற்ற தேசிய நாடகவிழாவில் கலைச்செல்வனின் ‘சிறுக்கியும் பொறுக்கி’ யும் மேடை ஏற்றும் கண்டது. கலைச்செல்வன் அவர்களை உச்சத்துக்கு கொண்டு சென்ற நாடகம் இது.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் மெளன் குரு, விமர்சகர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஆகியோர் புகழாரம் குட்டினர். கலைச்செல்வன் நெறிப்படுத்திய மிகச் சிறப்பான நாடகம் இதுவென்றும், மெக்சிமிக் கேர்க்கியின் பாணியில் இது அமைந்துள்ளது என்றும் ஆங்கிலப்பத்திரிகையில் கே.எஸ்.எழு